

Comanthosphace dependens is een halfheester met lange bloemtrossen die sierlijk overhangen. De bloemen openen zich laat en bloeien tot aan de eerste vorst. Wiert Nieuman wil de plant graag promoten. “Er is nagenoeg geen heester die zo laat nog zo rijk bloeit!”

Tekst: Emiel van den Berg
Fotografie: Wiert Nieuman

Comanthosphace dependens

Plantnaam: Comanthosphace dependens
Groeivorm: heester met overhangende twijgen
Blad: smal ovaal, grijsgroen
Bloem: licht paarsroze
Bijzonderheden: late bloeiperiode

Een onbekende heester met een lastig uit te spreken naam is Comanthosphace dependens. Misschien dat de plant iets bekender is met zijn oude naam Rostrinucula dependens. De heester behoort tot de lipbloemfamilie, de Lamiaceae, waartoe ook kruidige planten als lavendel, rozemarijn, tijm en salie behoren. Ook de vaste planten Phlomis en Teucrium zijn familieleden. Net als Elsholtzia, een heester die min of meer gelijk met Comanthosphace, aan het einde van het tuinseizoen bloeit.

Voor Wiert Nieuman, oud-hortulanus van de Botanische Tuinen Utrecht en actief groenauteur en groenfotograaf, is Comanthosphace dependens een favoriet, houtig gewas rond de maanden september en oktober. Hij weet te vertellen dat de Nederlandse naam huilende Buddlejia is, “maar ik betwijfel of er één plantenliefhebber is die die naam kent.” De soortnaam dependens komt van het Latijnse dependere, het woordje de betekent omlaag en pendere hangen. De naam verwijst naar de afhangende bloemtrossen.

BIJEN EN VLINDERS

Nieuman is plantenkenner bij uitstek en het is logisch dat hij, op de vraag naar zijn favoriete houtige gewas in de vroege herfst, met een minder bekende plant komt. Het kleine geslacht Comanthosphace, dat enige gelijkenis vertoont met Buddlejia maar daar zeker geen familie van is, telt vier soorten die voorkomen in Oost-Azië. Alleen C. dependens, van origine uit het zuiden van China, wordt in Nederland op kleine schaal gekweekt. De bladverliezende heester wordt ongeveer 1,5 tot 2 m hoog en heeft zilverkleurige, enigszins overhangende twijgen met smal lang blad dat aan de onderzijde grijs en aan de bovenzijde zeegroen van kleur is. Nieuman: “Zonder bloem dus

WIERT NIEUMAN:

‘Rijke bloei in herfstperiode’

al de moeite waard.” Ondanks dat het soort al veel eerder beschreven werd, kwamen de eerste planten pas in de jaren '90 van de vorige eeuw richting de Verenigde Staten om er mee te gaan kweken. Daniel John Hinkley was hier verantwoordelijk voor. Hij is degene die de naam Weeping Buddlejia introduceerde. Hinkley is bekend van de Heronswood Nursery in Kingston, Washington. Een kwekerij met een indrukwekkende tuin waarin circa 10.000 verschillende planten groeien.

Behalve om de sierlijke, compacte habitus en het gezonde blad, prijst Nieuman C. dependens ook om zijn bloei. “In september en oktober bloeit de heester erg rijk met bloemen in hangende, tot soms wel 30 centimeter lange trossen. Die trossen hebben grijze schutbladeren waartussen licht paarsroze bloemen verschijnen. Die combinatie van grijs en roze, samen met de hangende trossen, maakt het een opvallende verschijning.” Noemenswaardig is nog dat de plant al op jonge leeftijd bloeit en dat de bloemen veel bijen en nachtvlinders lokken.

VORSTGEVOELIGHEID

C. dependens heeft absoluut sierwaarde en kan in het najaar bij tuincentra zeker tot impuls-

aankopen leiden. Toch kleeft er een nadeel aan; in strenge winters kan hij bevriezen. “Echter, in normale winters vriezen de takken wat in en kan dat in het voorjaar weggesnoeid worden. De plant herstelt zich in de regel snel. Enige bescherming tijdens koude periodes is echter raadzaam. In warmere regio's, bijvoorbeeld delen van Engeland en zuidwest Europa is dat uiteraard overbodig en ontwikkelt de struik zich tot een forse plant

Qua standplaats refereert Nieuman aan de Botanische Tuinen Utrecht waar hij in singels met heesters groeit. “De plant is ook te promoten als heester voor de grote border, met vaste planten als buur. Zo is hij prima te gebruiken als halfheester.” Voordeel is de gezondheid en uiteraard de late bloeiperiode. “Er is nagenoeg geen heester te bedenken die in deze periode van het jaar nog zo rijk bloeit” Liefst groeit C. dependens op een goede, niet te zware tuingrond en op een zonnige plek. “Op zware klei, die in de winter ook nog eens lang nat blijft, leeft de plant waarschijnlijk slechts kort.” Omdat de plant in volle bloei vanwege de zachte bloemkleur niet heel sterk opvalt, adviseert Nieuman een zodanige plaatst dat je hem van nabij kunt bewonderen.